

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA .....

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an . . . . . 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei;
Pe jumătate de an . . . . . 80 „		
Pe un pătrar de an . . . . . 40 „		
Un număr . . . . . 3 Lie.		
Pentru străinătate pe un an . . . . . 260 Lei.		

Nr. 68 Pres. ex 1928.

IOSIF

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios al
Eparhiei ortodox-române a Caransebeșului.

*Iubitului Cler și Popor credincios,
Dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru
Iisus Christos!*

„Acum toate s'au umplut de lumină,
ceriul și pământul, și cele de desub;
deci să preamărească toată făptura
învierea lui Christos, întru carea s'a
întărit.”
(Peasna 3-a)

La începutul războiului mare, iubiții mei, în 1914, care războiu a răsturnat Împărății și Regate, și a adus iarăși la viață state, cari apuseseră mai de demult în urma apăsărilor și cuceririlor celor mai tari, mulți erau de credința, că omenimea va ieși din războiu purificată, curățită; că oamenii trecând prin focul războiului, — după ce în fiecare moment în felurite chipuri i-a pândit moartea, și sub apăsarea primejdiei de moarte numai în Dumnezeu își aveau speranța, nădejdea de a scăpa cu viață și de a se putea întoarce în sinul familiei, — vor ieși mai buni, cu simțeminte mai nobile și frumoase, mai religioși și mai morali. Această credință se putea auzi des în convorbirile cunoscuților. Am fost unul dintre cei de altă credință, de altă convingere. Am avut teama, carea s'a transformat în convingere, că moravurile se vor schimba în spre rău, că simțul religios și moral, respectul față de biserică și de așezămintele noastre părintești vor scădea.

Această convingere mi s'a format știind, că, în războiu se dă și se primește moartea de însași mâna omenească; viața războinică pururea cu arma în mână și la pândă de a-și apăra viața și pe cei mai moi la inimă îi înăsprește; averea privată, economiile și a celor avuți și a celor săraci se nimicesc, și nu rămân neatinsse nici locașurile de închinăciune, pe lângă toată îngrijirea, ca acestea să fie cruțate. Întrucât voiu fi avut dreptate, se poate vedea din împrejurările, din situația de după războiu.

Pe ceriul întunecat al vieții religioase și morale o unică rază luminoasă este. Faptul și bucuria măririi hotarelor României noastre, ieșită mărită din învălmășeala războiului

prin jertfele a sute de mii de vieți românești, aduse pe altariul neamului sub înțeleapta conducere și jertfire de sine a fericitului, mare și glorios Rege Ferdinand I, și a bărbaților fruntași dela cărma țării, cari cu deplină cunoștință a răspunderii lor celei mari pentru binele neamului românesc au condus jertfirea de sine a fiilor neamului în lupta cea mare. Jertfe bine primite de bunul Dumnezeu.

Dacă zic acestea, iubitorilor, le zic recunoscând totdeodată, că și înainte de războiu s'a putut vedea pe alocurea, că religiozitatea, moralitatea și iubirea frățească lasă de dorit; nici atunci nu puteam fi pe deplin mulțumiți cu gradul de religiozitate, moralitate și iubire frățească, ce se desprindea din viața noastră de toate zilele. Au fost mult și multe de dorit, căci se iviseră sectele diferite și prin acestea clătirea țării credinței strămoșești în mulți; viața din ce în ce dată pradă luxului; încheerea căsătoriilor din interese egoiste și înmulțirea desfacerilor lor, și prin aceasta slăbirea temeliei familiilor și slăbirea moralului; alergarea după îmbogățire și prin aceasta alunecarea de pe cărarea cea sănătoasă, ce duce la Dumnezeu, căci nu se poate sluji lui Dumnezeu și Mamonei, vițelului de aur. Războiul însă, cu felul lui de a fi alimentat, nutrit și sprijinit înstrăinarea omului dela cele cerești, împingându-l spre cele pământești. L-a îmboldit să se depărteze dela adevărata lui datorință și chemare pământească, și astfel să-și primejduiască viața vecinică după moarte. Să-și primejduiască bunurile vecinice, ce i-le pune Dumnezeu în vederea omului adevărat creștin, iubitoriu și următoriu a învățăturilor lui.

Viața omenească iubirii mei, e o călătorie, carea se sfârșește cu poarta prin carea intrăm în viața vecinică. Această cale este când plăcută, când plină de greutate și necazuri omenești, după cum sunt înșiși oamenii și împrejurările, între cari se desfășoară această călătorie. Și precum drumețul, care a pornit în o călătorie mai lungă, are lipsă de a se odihni la anumite stațiuni, pentru a-și întări puterile trupesti proprii și ale animalelor trăgătoare, tot așa și omului în viața sa, în călătoria sa spre vecinicie, îi stau în cale anumite stațiuni, mai mari sau mai mici, de odihnă, de întărire sufletească și aceste stațiuni sunt sfintele sărbători așazate de sfânta Biserică.

O astfel de stațiune, este în prima linie luminată sărbătoare a Invierei Domnului, pe care ne-a învrednicit bunul Dumnezeu să o serbăm acum.

Veniți deci, toți bunilor credincioși, răscumpărați cu scumpul și sfântul Sânge al Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Christos, vărsat pe sfânta Cruce, între împrejurările ce le-ați auzit în sfânta Biserică în zilele Săptămânei Patimilor; veniți să ne odihnim, să ne răcorim sufletul nostru la isvorul limpede, curat și răcoritoriu al învățăturilor Domnului Iisus; să ne înprospătăm și întărim puterile noastre sufletești, pentru de a putea cu vrednicie să umblăm mai departe pe calea vieții noastre pământești, după ce odihnindu-ne am preamărit Invierea lui Christos, carea cu strălucirea sa a luminat ceriul și pământul și cele de desubt, carea a sfărâmat porțile iadului și ni-a deschis porțile fericirii cerești.

* * *

Sunt, iubirii mei, mulți, foarte mulți oameni, care țin, că scopul vieții e asigurarea unui traiu în belșug, în avuție, zicând, că raiul e aici pe pământ, și acest raiu constă în avuție, și în urma acesteia, în putința de a duce o viață îmbinată cu plăceri și desfătări lumești, o viață molatecă și luxurioasă. În aceasta se concretizează pentru dânșii, în aceasta văd dânșii, fericirea aici pe pământ. Aceasta formează pentru ei raiul, fericirea. Și pentruca să poată duce o astfel de viață se silesc, ca să ajungă pe orice cale la avere, chiar și cu asuprirea deaproapelui, pentrucă acest soi de oameni sunt reci față de aproapele; ei se iubesc numai pe sine înșiși; înaintea lor nu e nimica mai nobil, mai prețios, mai sfânt decât numai propria lor persoană; ei se idolatizează pe sine, devin idoli proprii. Aceștia se aseamănă omului bogat din parabola Mântuitorului, care se îngrijește numai de desfătarea sa, făcând planuri pentru mărirea jitiștelor sale, necugetându-se la sfârșitul său aproape.

Sunt, iubirii mei, iarăși mulți, foarte mulți oameni, cari sunt lipsiți de bunuri pământești, ei muncesc și se trudes z de zi, ca să-și ușureze traiul vieții, râvnind la cei avuți, la viața împreunată cu plăceri și bucurii lumești. Și neisbutind să-și ajungă această dorință sunt nemulțumiți, se răsvrătesc în sufletul lor, ba învinovătesc dreptatea și bunătatea lui Dumnezeu, se simțesc nefericiți.

Vorbesc, iubiiții mei, numai despre aceste două soiuri de oameni, cari deopotrivă caută fericirea în avuție, în scopul unui traiu cu plăceri și desmierdări, cu trufie și îngâmfare și ca urmare, cu desprețuirea celorlalți mai puțin înzestrați cu bunuri pământești. Nu vorbesc despre cei avuți, cari își folosesc avutul cu cumpăt și în folosul tuturor, și de cei lipsiți de avuții, cari sunt îndestulați cu soarta lor, și sunt mulțumiți, că pot câștiga cele de lipsă pentru traiul zilnic.

Vorbesc, iubiiții mei, despre cele două soiuri de oameni spre a arăta, că nici fericirea nu stă în viața plină de bucurii, plăceri, desmierdări lumești, în îngâmfare, trufie, și nici nefericirea nu o formează neputința ajungerei la avere pentru un traiu cu plăceri și desmierdări.

Fericirea nu o formează averea, și nici nu se bazează pe avere, ci ea constă în conștiința liniștită în seninătatea sufletului, carea e produsul vieții conforme cu învățăturile Mântuitorului Iisus, păstrate în Biserica noastră strămoșească, produsul vieții cu și în Dumnezeu, ceea ce e și chizășia fericirii vecinice.

Despre aceasta ne vom convinge, iubiiții mei, dacă vom ști răspunde la întrebarea: pentru ce, spre ce scop a zidit Dumnezeu pe om, și care este chemarea, menirea omului pe pământ?

Răspunsul la această întrebare îl aflăm în Invățătura nemincinoasă, ce o primim prin sfânta noastră Biserică.

Dumnezeu s'a descoperit pe Sine din neapropiata Sa glorie și mărire, prin zidirea lumii și a omului. A zidit lumea și pe om din nemărginita Sa bunătate, pentru ca cunoscându-L să se împărtășească de bunătatea Sa, de mărirea Sa. Bunătatea și mărirea lui Dumnezeu se arată prin însuș lucrul mânilor Lui, căci după cum zice Psalmistul: „*Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu, și lucrul mânilor Lui îl vestesc țaria.*”¹⁾ Față de om bunătatea lui Dumnezeu s'a arătat îndeosebi prin aceea, că l-a înzestrat cu minte, voință și cu suflet nemuritoriu și l-a pus domn peste toate cele create, zidite de Dânsul. „*Creșteți și vă înmulțiți, și umpleți pământul, și-l supuneți de dânsul, și domniți peste peștii mării și peste paserile cerului și peste toate animalele câte se mișcă pe pământ*”²⁾ a zis Dumnezeu către Adam și Eva binecuvântându-i.

Fiind omul înzestrat cu minte, cu voință, și cu suflet nemuritoriu, el are datorința să-L cunoască, și cunoscându-L să-L iubească, și iubindu-L să-L preamărească. Cunoscându-L, iubindu-l și preamărindu-L să-și afle fericirea prin și în Dumnezeu. Căci Dumnezeu, Care e prin Sine însuși bunătatea desăvârșită, deplină, e și fericirea desăvârșită, carea se revarsă asupra celor ce-L cunosc, iubesc și preamăresc; asupra celor binecredincioși, cari sunt fiii Săi și astfel moștenitori ai fericirii Sale într-o împărăția cerească. Aceasta e chemarea, menirea omului pe pământ, și spre aceasta e zidit!

Omenimea, prin păcatul strămoșesc, s'a întunecat, a pierdut cu încetul cunoștința de Dumnezeu și astfel a venit în lume Fiul lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Christos. El a adus pe oameni iarăși la cunoștința de Dumnezeu, prin învățăturile Sale cele mântuitoare. Răutatea oamenilor i-a răsplătit cu moartea, și El a îngăduit să fie răstignit, ca cu scump sângele Său să pecetluiască adevărul învățăturilor Sale și să ne spele de pata păcatului strămoșesc. A fost răstignit, înmormântat, dară ca un Dumnezeu a înviat întru mărire. Vrajmașii n'au conținut a-L prigoni, încercând să împedecă lățirea învățăturilor Sale, prin prigonirea, schinguirea și uciderea Apostolilor și învățăceilor Domnului, a creștinilor, cari cu drag au primit pe Iisus în sufletele lor. Și din ce prigonirile erau mai cu cruzime, și numărul credincioșilor se mărea tot mai mult. Credincioșii, învățăceii Domnului nu se spăriau de munci, de foc, de sabie, de lei, tigri, fiare sălbatice, cărora erau aruncați, ci dorind doreau, ca să-și verse sângele pentru Iisus. Cu sufletul senin, cu cântări, cu semnul fericirii lăuntrice mergeau în gura morții.

Mulți dintre cei avuți și-au vândut averea, pământ și case și aduceau prețul vânzării Apostolilor, ca să se folosească pentru cei săraci; iară în toiul prigonirilor, mulți avuți, dedați mai nainte la viață cu belșug, îmbrățișând învățătura Mântuitorului, fără părere de rău se despărțeau de averea lor și se lăsau a fi torturați și apoi dați morții pentru Christos.

1) Ps. 18, v. 2. — 2) Facerea c. 1, v. 28.

Vedeți, iubiții mei, în ce constă fericirea, și din ce rezultă seninătatea sufletească, adevărata fericire pe pământ, care e chezașia fericirii cerești, de carea va împărtăși Dumnezeu, pe alții săi, pe cei rămași adevărat credincioși, și adevărații iubitori de Dumnezeu. „*Celece ochiul nu a văzut, nici urechea nu a auzit, nici la inima omului nu s'a suit, acestea a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-l iubesc,*”³⁾ scrie sfântul apostol Pavel către Corinteni.

Dar, iubiții mei, tocmai pentru că cele ce le-am arătat produc seninătatea sufletului, fac adevărata fericire pe pământ, trebuie să vă fac băgători de seamă și acum la uneltirile străine, la așa numitele secte, cari pot să producă turburare. Să nu plecați urechea voastră, și să nu dați ascultare cuvintelor lor. Adevărata învățătură despre cunoașterea, iubirea și preamărirea lui Dumnezeu, adevărata învățătură despre mântuirea sufletească și despre asigurarea vieții vecinice întru fericirea cerească, prin comunitatea și legătura cu Dumnezeu, se află în sfânta noastră Biserică strămoșească. Se află în curățenia ei, după cum s'a predat de Mântuitorul Iisus și prin Apostolii și învățăceii Săi, lămurită și prin sfinții Părinți și prin sfintele sinoade ecumenice, soboare a toată lumea. Învățăturile și meșteșugirile așa numitelor secte ce se lătesc prin predicatorii lor, sunt simple iscodiri a unor oameni închipuiți, trufași, și sunt pierzătoare de suflet, și de neam, căci pe lângă dorința lor de a înstrăina pe bunii credincioși de Biserica lor, voesc să-i înstrăineze și de sângele lor, de neamul din care au eșit. Să vă feriți, căci iscodirile lor nu sunt învățături mântuitoare, ci otravă ucigătoare de suflete.

Să nu vă lăsați ademeniți prin împrejurarea, că nu sunt împedecate de stăpânirea lumească. Stăpânirile lumesti sunt astăzi conduse de lozinca libertății în cele ce privește religia, recunoscând fiecăruia dreptul de a crede și a se închina după cum socotește, întrucât nu vatămă moralitatea, pacea, liniștea publică și interesele statului. Deaceia și vedem, că în multe state, țări, sunt o sumedenie de secte religioase. Aceasta însă să nu vă neliniștească sufletele, ci din contra, să priviți aceasta ca o încercare, ca o ispită, prin ce ni-se pune la probă tăria credinții voastre, căci prin foc se curăță aurul, în primejdii să arată adevărata credință; să vă slujească de îndemn pentru o mai strânsă alipire către Biserică și neam; către o mai mare dragoste față de biserica noastră strămoșească, — rugând într'una pe bunul Dumnezeu, ca să lumineze mintea celor rătăciți, și să-i readucă la adevărata credință, la adevărata Biserică noastră strămoșească, întemeiată de Domnul nostru Iisus Christos.

* * *

Așa iubiții mei, ajungând cu voia lui Dumnezeu luminata sărbătoare a Învierii Domnului, această stațiune de odihnă sufletească, această oază, pajiște fermecătoare, și întăritoare de suflete, așezată de sfânta Biserică în calea vieții noastre pământești, să privim la strălucita Înviere a Domnului cu inimă curată și evlavioasă, și cu smerenie închinându-ne să o preamărim.

Deschideți, iubiții mei, sufletele voastre pentru cuvintele mele arhieresti, ca întrând acolo și prinzând rădăcini adânci, ca în pământ bineroditor, să aducă roade binecuvântate spre folosul vostru, al sfintei noastre Biserici și al neamului nostru.

Darul Domnului nostru Iisus Christos să fie cu voi cu toți! Amin!

Impărtășindu-Vă binecuvântarea Noastră arhierescă,

Al vostru

Caransebeș, în Reședința Noastră episcopescă la Sărbătoarea Învierii Domnului, anul 1928, iară al Arhipăstoriei Noastre al optălea.

Cu dragoste părintească

Dr. Iosif Tr. Badescu

3) I Cor. c 2, v. 9.

„Iată vă trimit ca oile în mijlocul lupilor“.

Celce cearcă inima și răunchii omului acela a zis cuvintele acestea către apostolii săi, când i-a trimis în lume la predicarea învățăturilor sale. Să vedem azi, nu cumva cuvintele acestea s'au potrivit numai pentru vremurile de atunci, sau sunt actuale și în zilele noastre.

În urma războiului, vrajbei între popoare nu i-s'a pus capăt prin conferințele de pace. Unețirile neputincioase ale unora de a „învia morții“ rămân simple încercări. Deci s'a pornit acțiunea de desbinare a Bisericii lui Christos printre Români, tot bazați pe cele zise de Domnul: „bate-voiu păstorul și se vor risipi oile turmei“ (Marcu 14, 17); Biserica și preoții români sunt obiectivul țintei vrăjmașilor. Țăranul nostru oriunde ar merge, n'aude vorbă bună despre preot, așa când e în tren, așa când e 'n târg, așa la armată, așa prin diferite ateliere, ocne sau fabrici. Deși nu tot ce se spune se și prinde, dar crește îndoiala, căci s'a sămănat sămânța neghinei vătămatoare și încetul cu încetul se prinde firul ruginii ba de unul, ba de altul. E de ajuns unul între cei mulți și vei vedea semnele slăbirei coeziunii dintre tine și păstoriți.

Dacă treburile în comună nu merg bine, vina cade pe preot, că el e consilier de drept și nu-și face datoria. Dacă școala nu e cum trebuie, tot preotul e de vină, că nu vrea să se strice cu învățătorul sau viceversa. Dacă dările comunale sunt aproape insuportabile, tot preotul e de vină, căci după concepția multora, preotul n'ar plăti(?) nici un fel de dare. Dacă organele în drept orânduiesc oameni pentru paza podurilor dela C. F. R. tot cu știrea preotului s'a făcut, fiindcă el e scutit de acest serviciu. Cea mai mică clintitură ce jignește populația e comentată în detrimentul preotului pe care nu-l apără nime, decât foarte puțini și aceștia foarte rar.

Iată aureola de lauri împletită în jurul capului fețelor bisericesti de pe sate. Celce ne-a zis: „Îndrăzniți, eu am biruit lumea“ ne-a dat imbold pentru suportarea tuturor bârfelilor celor rai, nici n'a zis să desarmăm în fața prigoanelor, ci ca să ascuțim sabia cuvântului, care are două tăișuri. Uniți la luptă, prin bună organizare și muncă, pășind cu încredere în Dumnezeu înainte, „vom birui lumea“.

Cornea, 1928.

preot **Nicolae Văleanu**

Cum este judecat preotul de către popor.

(După un ziar din Texas)

Unii susțin că preotul trebuie să fie căsătorit; alții zic că să rămână celibatar.

Dacă preotul e prea bătrân, e dogit; dacă e prea tânăr iarăși nu e bun, pentru că nu are experiență.

Dacă are zece copii, are prea mulți; dacă nu are nici unul dă un rău exemplu parohienilor.

Dacă femeia sa cântă în cor, se zice că o face din farizeim; dacă nu cântă e prea fudulă și nu se interesează de succesul bărbatului ei.

Dacă preotul citește predica după hârtie, nu e interesant; dacă vorbește fără a se uita în note, e un palavragiu.

Dacă stă acasă și nu se învârtește prin lume, nu are la suflet binele parohiei: iar dacă e mereu pe stradă, ar trebui să fie acasă studiind și făurind predici.

Dacă vizitează o familie săracă, se zice că el „joacă pentru galerie“; dacă vizitează o familie bogată, e un aristocrat.

Dacă umblă bine îmbrăcat, o face ca să atragă privirile parohienilor; dacă e rău îmbrăcat o face pentru ca să i-se mărească salariul.

Și acum vă fac întrebare: Cum voiți să fie și să se poarte preotul?

Preot **Grivas D. Cruceanu.**

(„Renașterea“ Craiova).

În atențiunea Onoratei Preoțimi eparhiale și a binecredincioșilor creștini!

Negustorii și samsarii piețelor, spre a-și valorifica mărfurile lor, nu omit nici un mijloc de a le face cât mai multă reclamă. Așa și cu luminile de ceară curată, despre cari până mai eri-alaltăeri abia se putea auzi; astăzi când avem o singură Fabrică eparhială în dieceza noastră, ofertele comercianților roiesc în jurul nostru!

Reclama este liberă. Însă nimeni nu se ostenește să controleze ceea ce se afișează în reclama acelor, cari parodiază lumina de ceară. Dacă la întâmplare se ostenește omul să cetească ofertele lor, ușor constată, că singure acestea se desmințesc. Așa: luminile sunt împărțite în mai multe categorii (b. o. trei calități) iar luminile acestea nu pot fi împărțite în clase; o lumină de ceară sau este de ceară curată, sau nu este și atunci e o curată înșelătorie la mijloc. Deasemenea prețul lor de tot scăzut, îndoit și întreit mai puțin decât însuș materialul brut — este numai un mijloc seducător.

Deaceea Onorata Preoțime să grijească, ca credincioșii să nu fie amăgiți de comercianții, cari pun pe piață lumini ce n'au nimic comun cu lumina de ceară curată fără numai culoarea galbenă.

Singura care poate furniza lumini de ceară curată este *Fabrica eparhială de lumini.*

ȘTIRI

Locale. Cu stâlpărilor aduse — în cadrul unei frumoase procesiuni —, în Sâmbăta lui Lazar, s'a așteptat sfânta Duminecă a Florilor. — Această veselă serbătoare, pe lângă obicinuita sa însemnătate bisericască, a fost destinată să fie totodată „ziua aviației române“.

În prezența unui impunător număr de ofițeri, la sfârșitul Sf. Liturgii, s'a oficiat un parastas pentru eroii aviatori.

După parastas, P. S. Sa Episcopul nostru a ținut o cuvântare potrivită cu caracterul național al acestei zile de sărbătoare; arată jertfa eroilor cari au murit de cea mai năpraznică moarte, prăvălindu-se din înălțimile văzduhului deodată cu aceste „paseri răpitoare“. Și jertfă trebuie să depunem și noi pentru a preîntâmpina dușmănoasele acțiuni ale acestor paseri, cari nu cruță pe copii, nici pe femei și pe bătrânii neputincioși, dimpreună cu tot modestul lor avut.

Atât la sfânta liturgie cât și la parastas, responsoriile au fost date de „Corul catedral“.

După masă, la oara obicinuită „Societatea ortodoxă națională a femeilor române“ a ținut ultima sa șezătoare religioasă. A cuvântat p. Liviu Cornean despre însemnătatea zilei. Cu multă notă de duioșie în vorbire sa, cuvântătorul a știut să evoace durerea compătimitoare a creștinilor de față, pentru starea sufletească a blândului Iisus, care intră în Ierusalim. Căci El, Dumnezeu fiind știa, că poporul acela care-L slăvește, se înșeală în așteptările sale, și că acelaș popor — peste câteva zile — îl va răstigni pe cruce. Deaceia a plâns Iisus în inima Sa!

În seară, o „ședință festivă“ a fost aranjată la liceul „Traian Doda“. Această mică festivitate încă a fost destinată pentru „ziua aviației române“. Declamări, puncte de cor și orchestra muzicii militare s'au aranjat minunat împrejurul interesantei „conferințe despre aviație“ a p. profesor Gheorghe Noaghea.

Legea cultelor (Legea care reglementează situația diferitelor confesiuni în stat) s'a votat atât de Senat cât și de Camera deputaților.

† **Florea Cioloca**, preotul nostru din Poiana, a adormit în Domnul Marți, în 10 Aprilie, în al 63-lea an al vieții și al 38-lea an din preoția sa cinstită.

Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii Săi!

„**Societatea ortodoxă națională a femeilor române**“ va ține congresul său general în zilele de 5 și 6 Maiu, în București.

Sărbătorirea unirii Basarabiei cu patria noastră se va face luna aceasta. În vederea serbării a zece ani dela această unire se fac mari pregătiri în Capitala Basarabiei. Această provincie a fost cea dintâiu care a anticipat realizarea visului nostru de aur, de aceea aniversarea aceasta se cuvine a se face în proporția însemnătății actului din 9 Aprilie 1918!

Cetăm în „Glasul Adevărului“. „Ziarele din Viena aduc mari laude principesei Alexandrina Cantacuzino președinta „Ligii societăților feministe române“ și vicepreședinta „Ligii internaționale a femeilor“ pentru ideile frumoase și meșteșugit înfățișate într-o conferință rostită de Dsa acolo. Ne bucurăm!“

Ne bucurăm și noi toți cari în propagarea moralității și religiozității avem alături de noi întreaga oaste a „Societății femeilor ortodoxe din România“ a căreia zelosă președintă este Dna Alexandrița Cantacuzino!

Un gest nobil și național a făcut guvernul țării noastre votând zilele acestea o lege prin care asigură o pensie lunară de 5000 Lei pe întreaga sa viață mamei lui Aurel Vlaicu, din Bințiți; deasemenea s'a votat văduvei lui Aurel C. Popovici, luptător politic ardelean de pe vremea „Replicii“ o pensie de 10.000 Lei pe lună.

Gestul frumos arătat îndeosebi față de biata țărancă din Bințiți, mama aceluia care cu paserea lui măiastră a unit văzduhul dintre frații de acelaș sânge, anticipând realizarea visului de aur — este un cuvenit prinos de recunoștință!

Ziarele din Budapesta sunt oprite de intră a în țară. Punctul dela granița de vest — Episcopia Bihorului a primit ordinul ministerului de interne, care interzice intrarea în țară a cotidianelor ungurești. În urma acestei interziceri „Esti Kurir“; „Magyar Hirlap“; revistele „Tolnai Világlapja“ și „Szinhazi Élet“ nu mai pot fi importate în țara noastră.

Pocăiții condamnați. Consiliul de războiu din Cernăuți a judecat săptămâna trecută cauza a 32 de pocăiți bucovineni, cari au declarat în fața consiliului că nu vreau să depună jurământul militar, și nu vor lua nici odată arma în mână. Au fost condamnați cu toții la închisoare până ce se vor cuminti.

Japonia a pornit goană împotriva comunismului, luând măsurile cele mai aspre împotriva organizațiilor extremiste. Aceste măsuri nu cruță nici pe profesorii și studenții cari arată simpatie pentru teroarea roșie.

CONCURS.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistoriu diecezan ddto 27 Ianuarie 1928 Nr. 678 B., se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh I. în parohia de clasa I. din Sân-Mihaiu, devenită vacantă prin trecerea preotului T. Cioban la parohia Nicolințul-mare, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană.

Emolumentele sunt:

1. Una sesiune parohială, constătătoare din 33 jug. 532□

2. Stola și birul uzitat.

Se obsearvă, că dările și echivalentul după realitățile primite în uzufruct va avea să le suporte însuși alegându-l paroh și tot dânsul va avea să îngrijească și de locuință nefiind casă parohială.

Recurenții sunt poftiți a-și înainta petițiile de concurs, instruate conform Regulamentului pentru parohii P. O. D. protopresbiter Traian Oprea în Vêrșet și sunt poftiți a se prezenta cu prealabila încuviințare a protopresbiterului în sf. biserică în vre-o Țuminică ori sâr-bătoare, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie.

Sân-Mihaiu, din ședința comitetului parohial, ținută a 9 Februarie 1928. 3—3

Corneliu Cure m. p.
paroh, preș. com. par.

Gheorghe Datcu m. p.
not. com. par.

În conțelegere cu mine: Traian Oprea, protopresbiter.

„Craina“

institut de credit, comerț și industrie Teregova

Anunță acționarii săi, că până la 20 Aprilie a. c. pot opta pentru acțiile din emisiunea nouă, prin care capitalul societar se întregește dela 1000.000 Lei la 1,500.000 Lei. După acest termen, acțiile neoptate, se pun pe piață. Semnările și prenotările de acții, se fac la cassa institutului din Teregova.

ss. ing. **Fotoc**
președinte.

ss. **Stoichescu**
director executiv.

Convocare.

Cu provocare la Art. 162, 165, convocăm adunarea generală a comunității școalei normale de băieți din Caransebeș pe Luni 23 Aprilie a. c. la ora 12 a. m. în sala profesorală, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Darea de seamă despre activitatea și gestiunea comitetului pe 1927. Descărcarea Comitetului.

2. Bugetul pe 1928.

3. Propuneri.

Din ședința comitetului școlar ținută în 7 Aprilie 1928.

Gh. Repede m. p.
președinte.

Iuliu Vuia m. p.
secretar.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericeii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICĂ** cu grosul

sau la „LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ cu grosul și cu bucata.